

Auteurs (<https://magazine.thepostonline.nl/auteurs>)

/ [Frits Njio \(https://magazine.thepostonline.nl/auteurs/Frits-Njio/65\)](https://magazine.thepostonline.nl/auteurs/Frits-Njio/65) / [Tour de France? Tour du Pic!](#)

Tour de France? Tour du Pic!

 Doe dit artikel cadeau (5) ()

Nu de 100e Tour de France door de Languedoc koerst, is het leuk om hier een eigen tourrit te maken. Vooruitlopend hierop reed ik eerder een rondje door de bergen. En de afdaling is de beloning van de beklimming!

Vanmorgen moet er een groots plan in vervulling gaan. Mijn Bianchi racefiets staat de hele eerste week van onze vakantie al onaangeroerd tegen de boom naast de caravan. Zelfs dan geen tijd om te toeren, vanwege de vele klussen, marktbezoek, strandbezoek, burenbbezoek, jeu de boules toernooi, wijnproeverijen, etc. Moet kunnen, want vakantie, toch? Om acht uur laat ik mij zachtjes uit bed laat glijden. Na een snelle douche gauw de wielerkleding aangetrokken.

Wat gaat er zoal mee? In de drie achterzakken van het koersshirt verdwijnen drie tubes energiejam, energierepen, zakdoek, mobieltje (uit) en de fotocamera. In de houders op de fietsstang worden twee volle bidons van 800 en 500 ml geplaatst, gevuld met een hypotone sportdrank. Lekker als je het eind in de bek krijgt en tijdens afdalingen. Want waar wil ik vandaag naartoe? Naar de Pic Saint-Loup, jawel. Dan de weg op de prille zondagochtend in. Bij de receptie wenst de beheerdersvrouw mij een prettige rit toe: linksaf, rechtsaf en de eerste bult komt al in zicht.

Elke afdaling is de beloning van de beklimming en spoedig gaat het met gezwinde snelheid bergafwaarts. Handen onderin het stuur en vingers aan de linker remgreep voor onvoorziene `beren` op de weg. De fietscomputer geeft hier ruim 55 km per uur aan. Dan gauw afremmen, want halverwege de afdaling linksaf richting de wijnboer waar we vroeger altijd kwamen, maar nu niet meer. Geen idee waarom niet eigenlijk. Dan rechtsaf gaat het heuvelafwaarts, nagestaard door een lome witte hond, die rustig verder kauwt op zijn klui.

Bonjouren

De weg gaat weer omhoog en een joggend stel doemt op langs de rechterkant van de weg. Hij voorop en zij er achteraan. Bij het voorbijgaan zeg ik Bonjour en kijk even naar haar bezwete gezicht. Zij kijkt terug en groet met een veelbetekende oogopslag terug. Waarom loopt zij niet alleen? Verder bergopwaarts tussen de wijngaarden en langs een eeuwenoude boerderij bereik ik de autoweg. Weinig verkeer op deze zondagmorgen. Met een gangetje van 32 km fiets ik een C5 achterna. Maar de weg gaat omhoog en de Citroën zoekt al gauw uit het zicht. Naast de weg fietsen twee mountainbikers die na een vriendelijk 'bonjour' gauw doorscheuren. Op zondagmorgen zijn hier ook veel lokale toerclubjes actief. Daardoor blijf je gezellig 'bonjouren' naar vriendelijk lachende Franse wielergenoten van kennelijke leeftijd.

Verder gaat het rechtsaf om de oostzijde de Hortusberg te bestijgen. Lokale 'grimpeurs' passeren mij al groetend. 'Pffff, dat valt nog niet mee zo'n bultje', lach ik met een knipoog naar een oude verzekeringsreclame in gedachten. Dan moet ik verplicht op het korte blad 39" voor en 28" achter en probeer de trapfrequentie op te voeren. De weg voert naar links en nog steiler omhoog! Ik neem een slokje en een energiek tubetje. Mijn suikerspiegel gaat snel weer omhoog en probeer in het wiel van een MTB-er (http://www.denieuwepers.com/nieuwste-artikelen/2013/07/haarspeldbocht) te gaan. Die laat zijn overhemd openwaaien en trapt met zijn sandalen op de achterste pedalen van zijn bergfiets. Net als ik heeft hij voor het lichtste verzet gekozen en de trappers gaan snel rond. Een tijdje blijven we zo 7-8 km/uur rijden.

Opeens stopt hij en ik val zowat bovenop hem. Zonder zijn achterwiel als doel moet ook 'gij Brutus' even een noodstop maken in een haarspeldbocht onder de bomen. Even uithijgen en fort maar weer. Zeer langzaam krijg ik weer wat snelheid en bereik eindelijk de top. Bovenop houd ik rechts aan. Nu gaat het snel, ruim 50

km in de afdaling. Met de handen onderin het stuur haal ik menig fietser in. Na 10 minuten gaat het onderaan de weg rechtsaf naar Notre Dame de Londres. Na deze lange afdaling loopt de weg weer langzaam op. Vals plat. Terugschakelen en de snelheid decimeert tot 16 km.

De weg voert dwars door het centrum van het aloude typisch Franse dorpje, dat na een haakse linkse bocht alweer achter me ligt. De weg blijft stijgen. Ik besluit linksaf de autoweg te nemen. Aan de uiterste rechterkant rijdend raast het autoverkeer langs mij heen. Gelukkig geen vrachtwagens op zondag. Dan wordt op de borden aangekondigd, dat naast de snelheidlimiet van 70 km een groot ravijn eraan komt. In de licht dalende rechterbocht staan een paar auto's geparkeerd en een viaduct overspant het ravijn. De haag klaprozen in de brandende zon trekt mijn aandacht en ik stop voor een foto. En een slok natuurlijk.

Aan de pomp liggen

Het ravijn laat zich tussen het dichte loof door mondjesmaat zien, maar het is smal en diep. Even later stap ik weer op en na een lange, rustige afdaling later komt St. Martin de Londres in zicht. Een nieuwe rondweg leidt naar een nieuwe rotonde om het centrum heen. Ik sla af richting centrum. Even de bekende oude brug over en de fameuze dorpspomp op het door bomen geheel overdekte plein, omringd door restaurants en een boulangerie. Ik parkeer mijn karretje aan de fontein naast de enige kroeg, die dit dorp rijk is. De verkoelende schaduw is aangenaam na de verzengende hitte van 38 graden.

Ik vul gauw mijn lege bidons met het heerlijk koele bergwater uit de pomp en drink er meteen eentje leeg. Bijvullen maar weer en ik ga op de rand van de fontein zitten. Wat een superstek. Dan komt er een hond, kijkt naar mijn fiets en loopt erop af. Wat ik al vrees dreigt te gebeuren, maar ik stuur hem net op tijd weg: Allez au patron! De staart en poot gaan weer omlaag en de hond loopt sloom naar een andere fiets. Die ketting wordt dus wel uitgebreid gesmeerd met couleur locale!

(<http://www.denieuwepers.com/content/uploads/2013/07/hoe-nu-verder-1373030262261.jpg>)

content/uploads/2013/07/hoe-nu-verder-1373030262261.jpg

e1373030262261.jpg)

Na een kwartiertje strek ik de benen en na een kort praatje met een oude bankzitter ga ik weer te paard. Even dezelfde weg terug en dan de rotonde half rond retour richting de Pic. De afwisselende bochten en vals plat laten mij genieten van het landschap. Langs de jonge wijnstruiken aan de kant van de weg, een manege met onrustige spierwitte schimmels en een zweefvliegveldje. Dan doemt de Pic op aan de rechterzijde en meteen gaat de weg stijgen. De smalle bandjes drukken de kiezels verder in het verhitte asfalt. Gauw een slok en op de pedalen voor deze kuitbijter.

De snelheid neemt gauw af, maar een hoge trapfrequentie houdt de vaart er nog enigszins in. Terugschakelen en de eerste haarspeldbocht is gauw genomen. Deze korte klim is aangenaam en al gauw kom ik boven.

Bermtoeristen steken spontaan de duim omhoog en ik knik dankbaar terug.

Dan met het mooiste uitzicht op de Pic komt een haakse bocht naar links even omhoog en daarna omlaag. Mijn benen krijgen even rust. De weg gaat de komende vijf kilometer bergafwaarts door het bos langs de afgrond die wordt afgeschermd door een hoge balk. Geen overbodige luxe. De snelheid gaat naar de 40 km en ik suis tevreden omlaag over de lange rechte weg. Een slokje en ik geniet letterlijk met volle teugen. Hier ben ik één met de natuur!

Wijn en wielerpret

Voor mij raast een andere wegrenner naar beneden. Hij kijkt af en toe achterom, maar hij gaat even hard en we blijven zo even ver bij elkaar vandaan. Nog afdalend verschijnt de zon weer aan de hemel. Vals plat zorgt ervoor dat mijn benen weer rondgaan. Rechts kan een kerktorentje zich nog net boven de bomen op de

berg uitpriemen. Een paar honderd meter verder een rotonde en ik ga halfrond, steek schuin de weg over. Tussen de wijngaarden door wordt het landweggetje smaller en komt het kasteeltje in zicht. Omhoog gaat het en na de eerste schuur rechtsaf. Ik laat de wijnvelden links liggen en de weg verandert in een karrenspoor.

Ik fiets langzaam en hoor de krekels hun doordringende geluiden maken. Ik sla linksaf omhoog door een stukje dennenbos met links een wijncave. Deze producent van Grand Crus was onze huisdealer, maar we zoeken nu onze plaatselijke wijnheil in de omliggende caves coopératives, 'vin de slobbèr du haut qualité' superbe! Maar dit terzijde.. Een bochtig zandweggetje met verlaten schuurtjes leidt me naar de oude D-weg. Verder gaat het geleidelijk in stijgende lijn en er moet worden teruggeschakeld. De glooiende weg neemt de ene bocht na de andere en kringelt zich naar ons vakantiepark, waar ik moe - maar voldaan - 50 km en bijna drie uur later weer binnenkom. Nog een laatste col en boven wacht de douche en de 'chaise longue' met een lekker koud biertje. En nog eentje.. Tot de volgende ronde.

Dit verhaal is een voorpublicatie van een nog te verschijnen bundel.

05-07-2013 15:18

Frits Njio

Luchtvaart & (zaken)reizen

Abonneren (<https://magazine.thepostonline.nl/abonneren/baU>)

Frits Njio (1956) is bijna 25 jaar luchtvaart- en reisjournalist. Hij werkt freelance voor landelijke en internationale vak- en publieksmedia. Reist veel. Frits schreef een Kosmos reisgids over Canada en won prompt de Canadese persprijs Silver Goose Media Award. Hij volgt de luchtvaartontwikkelingen op de voet. Daarnaast schrijft hij columns, korte verhalen, fotografeert en schildert.

Volg Frits Njio op Twitter (<https://twitter.com/Fritsnjio>) of per mail (http://feedburner.google.com/fb/a/mailverify?uri=DnpFritsNjio&loc=en_US)

Alle artikelen van Frits Njio → (<https://magazine.thepostonline.nl/auteurs/Frits-Njio/65>)

Meer artikelen van Frits Njio

(<https://magazine.thepostonline.nl/auteurs/Frits-Njio/7393/Conservatoire-Citroen-unieke-belevenis>)

Conservatoire Citroën unieke belevenis (<https://magazine.thepostonline.nl/auteurs/Frits->

Njio/7393/Conservatoire-Citroen-unieke-belevenis)

Het komt niet vaak voor, dat een automeerk vrijwel al zijn uitgebrachte modellen sinds 1919 tot nu toe, compleet met...

→ (<https://magazine.thepostonline.nl/auteurs/Frits-Njio/7393/Conservatoire-Citroen-unieke-belevenis>)

Voor Pampus gaan

(<https://magazine.thepostonline.nl/auteurs/Frits-Njio/4962/Voor-Pampus-gaan>)

(<https://magazine.thepostonline.nl/auteurs/Frits-Njio/4962/Voor-Pampus-gaan>)

Een leuk uitstapje vlakbij Amsterdam is om in de zomermaanden een bezoek te brengen aan het forteiland Pampus in de...

→ (<https://magazine.thepostonline.nl/auteurs/Frits-Njio/4962/Voor-Pampus-gaan>)

Europees

(<https://magazine.thepostonline.nl/auteurs/Frits-Njio/7842/Europees-vliegverkeer-gaat-op-de-schop>)

vliegverkeer gaat op de schop (<https://magazine.thepostonline.nl/auteurs/Frits-Njio/7842/Europees-vliegverkeer-gaat-op-de-schop>)

Naar verwachting zal het vliegverkeer in Europa binnen vijf jaar een complete metamorfose ondergaan. Gevestigde maatschappijen als KLM, Air...

→ (<https://magazine.thepostonline.nl/auteurs/Frits-Njio/7842/Europees-vliegverkeer-gaat-op-de-schop>)

0 reacties

Start de discussie...

Beste ▾ TPO magazine

Delen

Inloggen ▾

Laat als eerste commentaar achter.

Abonneren

Voeg Disqus toe aan uw site

DISQUS